

Θερμὸν ἡσθάνθην δάκρυον τὰς παρειάς μου βρέχον,
Καὶ εἰς εὐδαίμονας στιγμὰς ὁ νοῦς μου ἀνατρέχων,
Τὸ παρελθὸν μου μόνον
Ἦτένισα κ' ἐνδόμυχον δριμύν ἡσθάνθην πόνον.

Ἡ μαύρη φαντασία μου εἰς τάφους πτερυγίζει,
Καὶ τὴν πενθοῦσαν λύραν μου ἀκροθιγῶς ἐγγίζει.
Ἡ πτέρυξ τοῦ θανάτου
Τὸν ὕπνον, φεῦ! ἐνύσταξα τοῦ νεκρικοῦ κραββάτου.

Νὰ ἀγαπήσω τὴν ζωὴν, ζωὴν ἄνευ ἐλπίδων,
Ἀφοῦ ὡς ὄνειρον γλυκὺ ὦ Ἀγγελε σὲ εἶδον
Ὡ! πόσον εἶν' γελοῖον!
Ἀφοῦ τὸ πᾶν ἐμάρανε τὸν ἀνθρώπον μου βίον!

Ἄν στεναγμὸν ἐκφέρωσι τὰ πάναγνά σου χεῖλη
Ἐπὶ τοῦ μαύρου τάφου μου ἐρατεινὴ μου φίλη
Εὐδαίμων ἀποθνήσκω,
Κι' ἂν μᾶς ἐχώρισεν ἡ γῆ, εἰς οὐρανοὺς Σ' εὐρίσκω.

Μ. Μ. ΠΑΠΠΑΣ.

ΕΛΘΕ ΕΓΓΥΣ ΜΟΥ.

Σὺ παροῦσα, σὺ ἀπαῦσα, σὺ τὸν νοῦν μου διευθύνεις,
Σὺ τὴν γῆν καθωραίζεις, σὺ τὸν οὐρανὸν λαμπρύνεις.
(Ἀλ. Σοῦτσος.)

Ἐλθέ ἐγγύς μου Ἀγγελε ἀγνώστου παραδείσου,
Ἐλθέ, καὶ τὴν καρδίαν μου ἡ νεκρὰ μορφή σου
Καὶ πάλιν θά φαιδρύνῃ.
Ἐλθέ κ' εἰς τὸ μείδιμα τῶν θείων σου χειλέων,
Θά λάμψῃ τῆς λυχνίας μου τὸ φῶς τὸ νυσταλέον
Ποῦ τώρα τρεμοσβύνει.

Ἄν νὰ ἐκφράσῃ ἡδύνατο ἡ γλῶσσα μὲν ὅπως
Ὡ Ἀγγελε σὲ ἀγαπῶ!.. Ἄν ἀγαπᾷ τὴν δρόσον
Τὸ ἄνθος τὸ ἐαρινόν,
Ἄν ἀγαπᾷ ὁ ἄνθρωπος τὸν Πλάστην καὶ Θεόν του,
Ἄν ὁ πρεσβύτερος ἀγαπᾷ τὸν προσφιλεῖ υἱόν του
Κ' οἱ Ἀγγελοι τὸν οὐρανόν,

Δὲν ἀγαποῦν ὅσον ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ νεᾶνις...
Ὅποτε εἰς τοῦ βίου μου τὸ σκότος ἀνεφάνης
Οἱ νεαροὶ μου χρόνοι,

Πενθίμως τότε ἔφευγον χωρὶς ἐλπίδα ἄλλην
Εἴμῃ νὰ μὲ καμμήσωσιν εἰς ἥρεμον ἀγκάλην
Ἐνθα σιγοῦν οἱ πόνοι.

Τὸν θαλερὸν πλὴν μ' ἔδωκας σὺ τῆς ἐλπίδος κλάδον
Καὶ Φηλομήλα ἔκτοτε τὸν ἔρωτά μου ἔδωκας
Κ' ὕμνων τὸ ὄνομά σου,
Σ' ἐπρόσφερα φιλότατη μου εὐγνώμονα καρδίαν,
Τὰς ἀπολαύσεις τ' οὐρανοῦ τρυφῶν εἰς λέξιν μίαν,
Κ' εἰς ἓν μείδιμά σου.

Α. Γ. Σ. (Σάμιος).

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Μὲ τὰ πρῶτά μου τὰ δύο μίαν νῆσον σχηματίζω,
νῆσον ἡρωϊκωτάτην.
Ἐπαρχίαν μὲ τὰ ἄλλα δύο μου προσδιορίζω
τῆς Τουρκίας ἐγγυτάτην.
Ἐν συνόλῳ εἶμαι νῆσος ὅχι στεῖρα σοφῶν νόων
ἀλλὰ ἄγονος ἡρώων.

Τῷ Λύτῃ δωρηθήσεται ἐν ἑκ τῶν καλλιτέρων μυθιστορημάτων.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ Γ'. φύλλῳ αἰνίγματος.

Τὸ τελευταῖον αἰνίγμα ἔλυσε μετ' ἐπιτυχίας ὁ Κ. Τζανέλλης, ἔχει δὲ ὡς πῶς:

Οἱ 10 ληστὰς εἰσὶ τὰ 10 γράμματα τὰ ἀπαρτίζοντα τὸ ὄνομα « ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ » ἔλαβε δὲ ἕκαστος τὰ ἀνάλογα τεμάχια κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν σημασίαν ἐκάστου ψηφίου ἥτοι:

Ὁ ληστὴς	Φ	500
»	Ρ	100
»	Α	1
»	Γ	3
»	Κ	20
»	Ι	10
»	Σ	200
»	Κ	20
»	Ο	70
»	Σ	200
Τὸ ὅλον τεμάχια		1124